Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1995-1996 (*)

1 FEBRUARI 1996

WETSONTWERP

betreffende de teruggave van cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van bepaalde buitenlandse Staten zijn gebracht

TEKST AANGENOMEN IN PLENAIRE VERGADERING EN OVERGEZONDEN AAN DE SENAAT

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In deze wet wordt verstaan onder cultuurgoed :

1° een goed dat uit hoofde van de nationale wetgeving of van nationale administratieve procedures van een Lid-Staat van de Europese Gemeenschap of van een Staat van de Europese Vrijhandelsassociatie waarop richtlijn 93/7/EEG van 15 maart 1993 mee van toepassing is, als nationaal, artistiek, historisch

Zie :

Stukken van de Kamer :

- 289 - 95 / 96 :

— Nr 1 : Wetsontwerp.
— Nr 2 : Amendement.
— Nr 3 : Verslag.

Handelingen van de Kamer :

31 januari en 1 februari 1996.

(*) Tweede zitting van de 49e zittingsperiode.

- 289 / 4 - 95 / 96

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1995-1996 (*)

1er FÉVRIER 1996

PROJET DE LOI

relatif à la restitution de biens culturels ayant quitté illicitement le territoire de certains Etats étrangers

TEXTE ADOPTE EN SEANCE PLENIERE ET TRANSMIS AU SENAT

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Par bien culturel au sens de la présente loi, on entend :

1° un bien classé, conformément à la législation ou aux procédures administratives nationales d'un Etat membre de la Communauté européenne ou d'un Etat de l'Association européenne de libre échange auquel s'étend la directive 93/7/CEE du 15 mars 1993, comme trésor national de valeur artistique,

Voir :

Documents de la Chambre :

- 289 - 95 / 96 :

— N° 1 : Projet de loi.
— N° 2 : Amendement.
— N° 3 : Rapport.

Annales de la Chambre :

31 janvier et 1er février 1996.

(*) Deuxième session de la 49e législature.

of archeologisch bezit is aangemerkt, in de zin van artikel 36 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap of van artikel 13 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, voordat of nadat het op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van de verzoekende Staat is gebracht;

2° en tot een van de in de bijlage van deze wet vermelde categorieën behoort of, zelfs indien het niet tot een van deze categorieën behoort, integrerend deel uitmaakt van :

a) openbare collecties die vermeld staan in de inventarissen van musea, de archieven en de vaste collecties van bibliotheken;

b) of de inventarissen van kerkelijke instellingen.

Art. 3

Onder openbare collecties wordt in deze wet verstaan die welke overeenkomstig de wetgeving van een Lid-Staat van de Europese Gemeenschap of van een Staat van de Europese Vrijhandelsassociatie waarop richtlijn 93/7/EEG van 15 maart 1993 mee van toepassing is als openbaar worden aangemerkt en die het eigendom zijn van deze Staat, een lokale of regionale overheid in deze Staat of een instelling gelegen op zijn grondgebied, op voorwaarde dat een dergelijke instelling het eigendom is van, of in grote mate wordt gefinancierd door deze Staat of een lokale of regionale overheid.

Art. 4

Beschouwd wordt als op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een Staat te zijn gebracht, het gevorderde cultuurgoed dat buiten het grondgebied van de verzoekende Staat is gebracht in strijd met zijn wetgeving betreffende de bescherming van het nationaal bezit of in strijd met Verordening (EEG) nr 3911/92 van 9 december 1992 betreffende de uitvoer van cultuurgoederen, of dat niet teruggezonden wordt na het verstrijken van de termijn van een rechtmatige tijdelijke zending naar een ander land of wanneer een van de andere voorwaarden die aan die tijdelijke zending verbonden waren niet in acht genomen wordt.

Art. 5

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder teruggave, de daadwerkelijke terugkeer van het cultuurgoed op het grondgebied van de verzoekende Staat.

De bezitter is degene die een cultuurgoed feitelijk houdt voor zichzelf.

De houder is degene die een cultuurgoed feitelijk houdt voor een ander.

historique ou archéologique, au sens de l'article 36 du Traité instituant la Communauté européenne ou de l'article 13 de l'Accord sur l'Espace économique européen, que le classement ait eu lieu avant ou après que le bien a quitté illicitement le territoire de l'Etat requérant;

2° et appartenant à l'une des catégories visées dans l'Annexe à la présente loi ou, même s'il n'appartient pas à l'une de ces catégories, faisant partie intégrante :

a) des collections publiques reprises dans les inventaires des musées, des archives et des fonds de conservation des bibliothèques;

b) ou des inventaires des institutions ecclésiastiques.

Art. 3

Par collections publiques, on entend dans la présente loi celles qui sont classées comme telles conformément à la législation d'un Etat membre de la Communauté européenne ou d'un Etat de l'Association européenne de libre échange auquel s'étend la directive 93/7/CEE du 15 mars 1993 et qui appartiennent à cet Etat, ou à l'une de ses autorités locales ou régionales ou à une institution située sur son territoire, à condition qu'une telle institution soit la propriété de cet Etat ou d'une autorité locale ou régionale ou qu'elle soit financée de façon significative par cet Etat ou l'une de ces autorités.

Art. 4

Est considéré comme ayant quitté illicitement le territoire d'un Etat, le bien culturel revendiqué qui est sorti du territoire de l'Etat requérant en violation de sa législation en matière de protection des trésors nationaux ou en violation du règlement (CEE) n° 3911/92 du 9 décembre 1992 concernant l'exportation de biens culturels ou qui n'est pas restitué à l'expiration du terme d'une expédition temporaire légale vers un autre pays ou encore lorsque les autres conditions d'une telle expédition ne sont pas respectées.

Art. 5

On entend par restitution aux fins de la présente loi le retour matériel du bien culturel sur le territoire de l'Etat requérant.

Le possesseur est celui qui a la détention matérielle du bien culturel pour son propre compte.

Le détenteur est celui qui a la détention matérielle du bien culturel pour compte d'autrui.

De verzoekende Staat is deze waarvan het cultuurgoed op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied is gebracht.

Onder aangezochte Staat wordt verstaan de Staat op het grondgebied waarvan zich een op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een andere Staat gebracht cultuurgoed bevindt.

Art. 6

Het Ministerie van Justitie wordt aangesteld als centrale autoriteit om de door artikel 4 van de richtlijn 93/7/EEG van 15 maart 1993 omschreven bevoegdheden uit te oefenen.

Art. 7

De opdracht van de in artikel 6 aangewezen centrale autoriteit bestaat erin met de centrale autoriteiten van de andere Staten samen te werken en overleg te bevorderen tussen de bevoegde autoriteiten van deze Staten.

Deze autoriteiten hebben, in iedere Staat, tot taak :

1) op verzoek van de verzoekende Staat een nader bepaald cultuurgoed dat op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van deze Staat is gebracht op te sporen en de identiteit van de bezitter of de houder ervan vast te stellen. Dit verzoek moet vergezeld gaan van alle nodige informatie om deze opsporing en vaststelling te vergemakkelijken, met name over de plaats waar het goed zich feitelijk of vermoedelijk bevindt;

2) bij ontdekking op hun grondgebied van cultuurgoederen waarvoor er redelijke gronden zijn om aan te nemen dat die goederen op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een andere Staat zijn gebracht, de betrokken Staten hiervan in kennis te stellen;

3) de bevoegde autoriteiten van de verzoekende Staat gedurende een termijn van twee maanden na de in punt 2) bedoelde kennisgeving, de gelegenheid geven na te trekken of het betrokken goed een cultuurgoed vormt. Doen zij dit niet binnen de gestelde termijn, dan zijn de punten 4) en 5) niet langer van toepassing;

4) in samenwerking met de betrokken Staat de nodige maatregelen te treffen voor het materiële behoud van het cultuurgoed;

5) te voorkomen, door de nodige voorlopige maatregelen, dat het cultuurgoed aan de procedure van teruggave wordt onttrokken;

6) met betrekking tot de teruggave als tussenpersoon fungeren tussen de bezitter of de houder en de verzoekende Staat. Te dien einde kunnen de bevoegde autoriteiten van de aangezochte Staat, onverminderd de bij toepassing van artikel 10 ingestelde vordering om teruggave te verkrijgen, eerst de weg effenen voor een arbitrageprocedure overeenkomstig

L'Etat requérant est celui dont le bien culturel a quitté illicitement le territoire.

Par Etat requis, on entend l'Etat sur le territoire duquel se trouve un bien culturel ayant quitté illicitement le territoire d'un autre Etat.

Art. 6

Le Ministère de la Justice est désigné comme autorité centrale pour exercer les fonctions prévues par l'article 4 de la directive 93/7/CEE du 15 mars 1993.

Art. 7

L'autorité centrale désignée à l'article 6 a pour mission de collaborer avec les autorités centrales des autres Etats et de promouvoir des consultations entre les autorités compétentes de ceux-ci.

Ces autorités ont pour tâche, dans chaque Etat :

1) de rechercher, à la demande de l'Etat requérant, un bien culturel déterminé ayant quitté illicitement son territoire et l'identité du possesseur ou détenteur de ce bien. Cette demande doit comprendre toutes les informations nécessaires pour faciliter cette recherche, notamment celles qui ont pour objet la localisation effective ou présumée du bien;

2) de notifier aux Etats concernés la découverte de biens culturels sur leur territoire et de leur faire savoir s'il y a des motifs raisonnables de présumer que lesdits biens ont quitté illicitement le territoire d'un autre Etat;

3) de permettre aux autorités compétentes de l'Etat requérant de vérifier si le bien en question constitue un bien culturel, à condition que la vérification soit effectuée au cours des deux mois suivant la notification prévue au point 2). Si cette vérification n'est pas effectuée dans le délai prévu, les dispositions des points 4) et 5) ne s'appliquent pas;

4) de prendre, en coopération avec l'Etat concerné, toutes les mesures nécessaires à la conservation matérielle du bien culturel;

5) d'éviter, par des mesures provisoires nécessaires, que le bien culturel soit soustrait à la procédure de restitution;

6) de remplir le rôle d'intermédiaire entre le possesseur ou le détenteur et l'Etat requérant, en vue de la restitution des biens culturels. A cet effet, les autorités compétentes de l'Etat membre requis peuvent, sans préjudice de l'action introduite conformément à l'article 10 en vue d'obtenir la restitution, faciliter la mise en œuvre d'une procédure d'arbitra-

de nationale wetgeving van de aangezochte Staat; de verzoekende staat en de bezitter of houder moeten uitdrukkelijk met de arbitrageprocedure akkoord gaan.

Art. 8

De politiediensten, bedoeld in artikel 2 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, hebben als taak de cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van bepaalde buitenlandse Staten zijn gebracht op te sporen alsook de identiteit van de bezitter of houder ervan, indien het goed zich op het Belgisch grondgebied bevindt.

Om het in artikel 7, tweede lid, punt 3, bedoelde onderzoek mogelijk te maken, zijn zij ertoe gemachtigd zich toegang te laten verschaffen tot de plaatsen waar de gevorderde goederen zich zouden kunnen bevinden.

Art. 9

De beslagrechter van de plaats waar een door een andere Staat gevorderd cultuurgoed zich bevindt kan alle nodige maatregelen treffen met het oog op het materiële behoud van dat goed en om te voorkomen dat het aan de procedure van teruggave wordt onttrokken. Te dien einde kan hij de bezitter of de houder van het goed verbieden het te verplaatsen of erover te beschikken en een bewaarder aanstellen gedurende het verloop van de procedure tot teruggave.

Art. 10

Indien een cultuurgoed dat op onrechtmatige wijze gebracht is buiten het grondgebied van een Lid-Staat van de Europese Gemeenschap of van een Staat van de Europese Vrijhandelsassociatie waarop richtlijn 93/7/EEG van de Raad van 15 maart 1993 betreffende de teruggave van cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een Lid-Staat zijn gebracht, mede van toepassing is, zich op het Belgische grondgebied bevindt, kan die Staat tegen de bezitter of, indien er geen is, tegen de houder een vordering tot teruggave van het goed instellen.

De vordering wordt bij een verzoekschrift op tegenspraak ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel.

Art. 11

Het verzoekschrift bevat, op straffe van nietigheid :

1° de vermeldingen genoemd in artikel 1034*ter*, 1°, 4°, 5° en 6°, van het Gerechtelijk Wetboek;

ge, conformément à la législation nationale de l'Etat requis et à condition que l'Etat requérant et le possesseur ou le détenteur leur donnent formellement leur accord.

Art. 8

Les services de police, au sens de l'article 2 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police, ont pour tâche de rechercher les biens culturels ayant quitté illicitement le territoire de certains Etats étrangers ainsi que l'identité de leur possesseur ou détenteur, si les biens se trouvent sur le territoire belge.

Afin de permettre la vérification prévue à l'article 7, alinéa 2, point 3, ils sont autorisés à se faire ouvrir l'accès des lieux où les biens recherchés sont susceptibles de se trouver.

Art. 9

Le juge des saisies du lieu où se trouve un bien culturel revendiqué par un Etat étranger peut ordonner toutes les mesures nécessaires en vue d'assurer la conservation matérielle de ce bien et pour éviter qu'il soit soustrait à la procédure de restitution. A cet effet, il peut interdire au possesseur ou détenteur de ce bien de le déplacer ou d'en disposer et désigner un gardien pendant la durée de la procédure de restitution.

Art. 10

Lorsqu'un bien culturel ayant quitté illicitement le territoire d'un Etat membre de la Communauté européenne ou celui d'un Etat de l'Association européenne de libre échange auquel s'étend la directive 93/7/CEE du Conseil du 15 mars 1993 relative à la restitution de biens culturels ayant quitté illicitement le territoire d'un Etat membre se trouve sur le territoire de la Belgique, cet Etat peut introduire, à l'encontre du possesseur ou, à défaut, du détenteur, une action en restitution du bien.

L'action est introduite par une requête contradictoire devant le tribunal de première instance de Bruxelles.

Art. 11

La requête contient, à peine de nullité :

1° les mentions prévues à l'article 1034*ter*, 1°, 4°, 5° et 6° du Code judiciaire;

2° alle dienstige aanwijzingen betreffende de volgende gegevens :

a) de naam van de verzoekende Staat en de hoedanigheid van de persoon die deze vertegenwoordigt;

b) de identiteit en de woonplaats of, bij gebreke van een woonplaats, de verblijfplaats van de persoon die moet worden opgeroepen.

Art. 12

De vordering tot teruggave is niet ontvankelijk indien op het tijdstip waarop zij wordt ingesteld de gevorderde goederen rechtmatig buiten het grondgebied van de verzoekende Staat kunnen worden gebracht.

Om ontvankelijk te zijn moet het verzoekschrift op tegenspraak vergezeld gaan van een document waarin het goed waarop de vordering betrekking heeft wordt beschreven en waarin wordt verklaard dat dit goed een cultuurgoed is krachtens de wetgeving van de verzoekende Staat.

Bovendien moet het verzoekschrift vergezeld gaan van een verklaring van de bevoegde autoriteiten van de verzoekende Staat waaruit moet blijken dat het cultuurgoed op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van deze staat is gebracht in strijd met zijn wetgeving ter zake of met de Verordening (EEG) nr 3911/92 van de Raad, van 9 december 1992, betreffende de uitvoer van cultuurgoederen.

Art. 13

Onder voorbehoud van de verjaring, moet de teruggave van het gevorderde cultuurgoed door de rechtbank worden gelast indien bewezen wordt dat de vordering betrekking heeft op een cultuurgoed in de zin van artikel 2 en dat het op onrechtmatige wijze, met ingang van 1 januari 1993, buiten het grondgebied van de verzoekende Staat is gebracht.

De eigendom van het cultuurgoed na de teruggave ervan wordt bepaald door het recht van de verzoekende Staat.

Art. 14

De vordering tot teruggave van cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een Staat zijn gebracht verjaart één jaar na de datum waarop de plaats waar het cultuurgoed zich bevindt en de identiteit van de bezitter of de houder van dat goed ter kennis van de verzoekende Staat zijn gekomen.

Deze termijn kan in geen geval langer zijn dan dertig jaar vanaf de datum waarop het cultuurgoed op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van de verzoekende Staat is gebracht. In het geval van goederen die deel uitmaken van openbare collecties, als bedoeld in artikel 3, en van kerkelijke goederen

2° toutes les indications utiles relatives aux éléments suivants :

a) l'identité de l'Etat requérant et la qualité de la personne qui le représente;

b) l'identité et le domicile ou, à défaut de domicile, la résidence de la personne à convoquer.

Art. 12

L'action en restitution n'est pas recevable si, au moment où elle est introduite, les biens réclamés peuvent légalement quitter le territoire de l'Etat requérant.

Pour être recevable, la requête contradictoire doit être accompagnée d'un document décrivant le bien qui fait l'objet de la demande et déclarant que ce bien est un bien culturel selon la législation de l'Etat requérant.

En outre, la requête doit être accompagnée d'une déclaration émanant des autorités compétentes de l'Etat requérant selon laquelle le bien culturel a quitté illicitement le territoire de celui-ci en violation de sa législation en la matière ou du règlement (CEE) n° 3911/92 du Conseil, du 9 décembre 1992, concernant l'exportation de biens culturels.

Art. 13

Sous réserve de la prescription, la restitution du bien culturel revendiqué doit être ordonnée par le tribunal s'il est établi que la demande a pour objet un bien culturel au sens de l'article 2 et que le bien a quitté illicitement le territoire de l'Etat requérant à partir du 1er janvier 1993.

La propriété du bien culturel après la restitution est régie par la loi de l'Etat requérant.

Art. 14

L'action en restitution de biens culturels ayant quitté illicitement le territoire d'un Etat se prescrit par un an à compter du jour où l'Etat requérant a eu connaissance du lieu où se trouvait le bien culturel et de l'identité de son possesseur ou détenteur.

En aucun cas ce délai ne peut être supérieur à trente ans à compter du jour où le bien culturel a quitté illicitement le territoire de l'Etat requérant. Toutefois, dans le cas des biens faisant partie de collections publiques, au sens de l'article 3, et des biens ecclésiastiques faisant l'objet d'une protection

wanneer deze zijn onderworpen aan een speciale bescherming krachtens de wetgeving van de verzoekende Staat, verjaart de vordering tot teruggave evenwel na 75 jaar, tenzij deze vordering op grond van dezelfde wetgeving niet vatbaar is voor verjaring en behalve de toepassing van een bilaterale overeenkomst tussen de betrokken Staten waarbij een termijn van meer dan 75 jaar is vastgesteld.

spéciale en vertu de la législation de l'Etat requérant, l'action en restitution se prescrit par 75 ans, à moins que l'action ne soit imprescriptible d'après cette même législation et sauf application d'un accord bilatéral entre les Etats concernés établissant un délai supérieur à 75 ans.

Art. 15

Wanneer de teruggave van het cultuurgoed aan de verzoekende Staat wordt gelast, kent de rechtbank aan de bezitter van het goed een naar gelang van de omstandigheden van het gegeven geval billijk geachte vergoeding toe, op voorwaarde dat de rechter ervan overtuigd is dat de bezitter bij de verwerving van het goed de nodige zorgvuldigheid heeft betracht.

Goede trouw wordt steeds vermoed, en hij die zich op kwade trouw beroept, moet die bewijzen.

Het is voldoende dat de goede trouw aanwezig was op het ogenblik van de verkrijging.

In geval van schenking of erfopvolging mag de rechtspositie van de verkrijger niet gunstiger zijn dan die van degene van wie hij het goed uit dien hoofde heeft verkregen.

De vergoeding moet door de verzoekende Staat bij de teruggave uitgekeerd worden.

Art. 15

Si la restitution du bien culturel à l'Etat requérant est ordonnée, le tribunal accorde au possesseur du bien culturel une indemnité qu'il estime équitable en fonction des circonstances, pour autant que le tribunal ait acquis la conviction que le possesseur a exercé la diligence requise au moment de l'acquisition de l'objet.

La bonne foi est toujours présumée, et c'est à celui qui allègue la mauvaise foi à la prouver.

Il suffit que la bonne foi ait existé au moment de l'acquisition.

En cas de donation ou de succession, le possesseur ne peut bénéficier d'un statut plus favorable que celui de la personne dont il a acquis le bien à ce titre.

L'indemnité doit être payée par l'Etat requérant au moment de la restitution.

Art. 16

De kosten die voortvloeien uit de uitvoering van de rechterlijke beslissing waarbij de teruggave van het cultuurgoed wordt gelast, alsook de kosten in verband met de nodige maatregelen die werden getroffen voor het materiële behoud van het cultuurgoed, overeenkomstig de artikelen 7, 8 en 9 komen ten laste van de verzoekende Staat.

Er wordt geen afbreuk gedaan aan het recht van de verzoekende Staat om van de personen die verantwoordelijk zijn voor het op onrechtmatige wijze buiten zijn grondgebied brengen van het cultuurgoed, de terugbetaling te vorderen van de op grond van artikel 15 verschuldigde vergoeding en van de door dit artikel te zijnen lasten gelegde kosten.

Art. 16

Sont à charge de l'Etat requérant, les dépenses qui résultent de l'exécution de la décision judiciaire ordonnant la restitution du bien culturel, ainsi que les frais résultant des mesures qui ont dû être prises, pour assurer la conservation matérielle du bien culturel, en vertu des articles 7, 8 et 9.

Il n'est dérogé au droit de l'Etat requérant de réclamer le remboursement de l'indemnité due en vertu de l'article 15 et des dépenses mises à sa charge par le présent article aux personnes responsables du déplacement illicite du bien culturel en dehors du territoire de cet Etat.

Art. 17

De centrale autoriteit van de verzoekende Staat stelt de centrale autoriteit van de aangezochte Staat onverwijld in kennis van de vordering tot teruggave.

De centrale autoriteit van de aangezochte Staat licht de centrale autoriteit van de overige Staten onverwijld in.

Art. 17

L'autorité centrale de l'Etat membre requérant informe sans délai l'autorité centrale de l'Etat membre requis de l'introduction de l'action en restitution.

L'autorité centrale de l'Etat membre requis informe sans délai les autorités centrales des autres Etats membres.

Art. 18

De Koning kan de verschillende autoriteiten aanwijzen die bevoegd zijn om de in artikel 7 omschreven opdrachten te vervullen wanneer België de aangezochte Staat is.

Art. 19

Artikel 569 van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevuld met een 25° luidend als volgt :

« 25° van de vorderingen tot teruggave van cultuurgoederen ingesteld op grond van artikel 10 van de wet van ... betreffende de teruggave van cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van bepaalde buitenlandse Staten zijn gebracht ».

Brussel, 1 februari 1996.

De Voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers,

Art. 18

Le Roi peut désigner les diverses autorités qui seront compétentes afin de remplir les missions décrites à l'article 7, lorsque la Belgique est l'Etat requis.

Art. 19

L'article 569 du Code judiciaire est complété par un 25° rédigé comme suit :

« 25° des demandes en restitution de biens culturels introduites sur base de l'article 10 de la loi du ... relative à la restitution de biens culturels ayant quitté illicitement le territoire de certains Etats étrangers ».

Bruxelles, le 1er février 1996.

Le Président de la Chambre des représentants,

R. LANGENDRIES

De Griffier van de Kamer van volksvertegenwoordigers,

Le Greffier de la Chambre des représentants,

F. GRAULICH

BIJLAGE

Categorieën bedoeld in artikel 2, 2°, waartoe de goederen die als « nationaal bezit » in de zin van artikel 36 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap dienen te worden beschouwd, moeten behoren, om krachtens deze wet te kunnen worden teruggegeven

A.1. Oudheidkundige voorwerpen, ouder dan 100 jaar, afkomstig van :
— opgravingen en vondsten, op het land en in zee;
— oudheidkundige locaties;
— oudheidkundige collecties.

2. Delen die integrerend deel hebben uitgemaakt van artistieke, historische of religieuze monumenten die niet in hun geheel bewaard zijn gebleven, ouder dan 100 jaar.

3. Afbeeldingen en schilderijen die geheel met de hand zijn vervaardigd, ongeacht op welke ondergrond en van welke materialen (1).

4. Mozaïeken welke niet tot de categorieën 1 en 2 behoren en tekeningen die geheel met de hand zijn vervaardigd, ongeacht op welke ondergrond en van welke materialen (1).

5. Oorspronkelijke gravuren, prenten, zeefdrukken en lithografieën en hun respectieve matrijzen, alsmede de originele affiches (1).

6. Oorspronkelijke beelden of oorspronkelijk beeldhouwwerk, alsmede kopieën die zijn verkregen volgens hetzelfde procédé als de oorspronkelijke stukken (1), en die niet tot categorie 1 behoren.

7. Fotoafdrukken, films en de negatieven daarvan (1).

8. Wiegedrukken en manuscripten, met inbegrip van geografische kaarten en partituren, afzonderlijk of in verzamelingen (1).

9. Boeken, ouder dan 100 jaar, afzonderlijk of in verzamelingen.

10. Gedrukte geografische kaarten, ouder dan 200 jaar.

11. Archieven van elke aard die onderdelen ouder dan 50 jaar bevatten, ongeacht de drager ervan.

12. a) Verzamelingen (2) en exemplaren voor verzamelingen van fauna, flora, mineralen en anatomische delen;

b) verzamelingen (2) van historisch, paleontologisch, etnografisch of numismatisch belang.

13. Vervoermiddelen, ouder dan 75 jaar.

14. Alle andere antiquiteiten die niet behoren tot de categorieën A1 tot en met A13, ouder dan 50 jaar.

De cultuurgoederen van de categorieën A1 tot en met A14 vallen alleen onder het toepassingsgebied van deze wet indien de financiële waarde ervan ten minste gelijk is aan de in punt B aangegeven drempels.

(1) Ouder dan 50 jaar en niet meer in het bezit van de maker.

(2) Als omschreven in het arrest van het Hof van Justitie in zaak 252/84, namelijk : « Voorwerpen voor verzamelingen in de zin van post 99.05 van het gemeenschappelijk douanetarief zijn voorwerpen die geschikt zijn om in een verzameling te worden opgenomen, dat wil zeggen voorwerpen die relatief zeldzaam zijn, normalerwijs niet overeenkomstig hun oorspronkelijke bestemming worden gebruikt, voorwerp zijn van speciale handelsbranches buiten de gewone handel in soortgelijke gebruiksvoorwerpen, en een hoge waarde hebben. ».

ANNEXE

Catégories de biens visées à l'article 2, 2°, auxquelles les biens classés « trésors nationaux » au sens de l'article 36 du traité instituant la Communauté européenne doivent appartenir pour pouvoir être restitués conformément à la présente loi

A.1. Objets archéologiques ayant plus de 100 ans et provenant de :
— fouilles ou découvertes terrestres et sous-marines;
— sites archéologiques;
— collections archéologiques.

2. Eléments faisant partie intégrante de monuments artistiques, historiques ou religieux et provenant du démembrement de ceux-ci, ayant plus de 100 ans.

3. Tableaux et peintures faits entièrement à la main, sur tout support et en toutes matières (1).

4. Mosaïques, autres que celles qui entrent dans les catégories 1 ou 2, et dessins faits entièrement à la main, sur tout support et en toutes matières (1).

5. Gravures, estampes, sérigraphies et lithographies originales et leurs matrices respectives, ainsi que les affiches originales (1).

6. Production originales de l'art statutaire ou de la sculpture et copies obtenues par le même procédé que l'original (1), autres que celles qui entrent dans la catégorie 1.

7. Photographies, films et leurs négatifs (1).

8. Incunables et manuscrits, y compris les cartes géographiques et les partitions musicales, isolés ou en collections (1).

9. Livres ayant plus de 100 ans, isolés ou en collection.

10. Cartes géographiques imprimées ayant plus de 200 ans.

11. Archives de toute nature comportant des éléments de plus de 50 ans, quel que soit leur support.

12. a) Collections (2) et spécimens provenant de collections de zoologie, de botanique, de minéralogie ou d'anatomie;

b) collections (2) présentant un intérêt historique, paléontologique, ethnographique ou numismatique.

13. Moyens de transport ayant plus de 75 ans.

14. Autres objets d'antiquité non repris dans les catégories A1 à A13, ayant plus de 50 ans.

Les biens culturels visés aux catégories A1 à A14 ne sont régis par la présente loi que si leur valeur est égale ou supérieure aux seuils financiers figurant au point B.

(1) Ayant plus de 50 ans et n'appartenant pas à leurs auteurs.

(2) Telles que définies par la Cour de Justice dans son arrêt 252/84, comme suit : « Les objets pour collections au sens de la position 99.05 du TDC sont ceux qui présentent les qualités requises pour être admises au sein d'une collection, c'est-à-dire les objets qui sont relativement rares, ne sont pas normalement utilisés conformément à leur destination initiale, font l'objet de transactions spéciales en dehors du commerce habituel des objets similaires utilisables et ont une valeur élevée. ».

B. **FINANCIELE-WAARDEDREMPELS VOOR BEPAALDE ONDER A GENOEMDE CATEGORIEEN (in ecu)**

Waarde : 0 (nul)
— 1 (Oudheidkundige voorwerpen)
— 2 (Niet in hun geheel bewaarde monumenten)
— 8 (Wiegedrukken en manuscripten)
— 11 (Archieven)

15 000
— 4 (Mozaïeken en tekeningen)
— 5 (Gravures)
— 7 (Fotoafdrukken)
— 10 (Gedrukte geografische kaarten)

50 000
— 6 (Beelden)
— 9 (Boeken)
— 12 (Verzamelingen)
— 13 (Vervoermiddelen)
— 14 (Alle andere antiquiteiten)

150 000
— 3 (Schilderijen)

De naleving van de voorwaarden inzake de financiële-waardedrempels moet worden beoordeeld bij de indiening van het verzoek om teruggave. De financiële waarde is die van het goed in de aangezochte Lid-Staat.

De datum voor de omrekening in nationale valuta van de in de bijlage in ecu uitgedrukte waarden is 1 januari 1993.

B. **SEUILS FINANCIERS APPLICABLES A CERTAINES CATEGORIES VISEES AU POINT A (en écus)**

Valeur : 0 (zéro)
— 1 (Objets archéologiques)
— 2 (Démembrement de monuments)
— 8 (Incunables et manuscrits)
— 11 (Archives)

15 000
— 4 (Mosaïques et dessins)
— 5 (Gravures)
— 7 (Photographies)
— 10 (Cartes géographiques imprimées)

50 000
— 6 (Statutaire)
— 9 (Livres)
— 12 (Collections)
— 13 (Moyens de transport)
— 14 (Tout autre objet)

150 000
— 3 (Tableaux)

Le respect des conditions relatives aux valeurs financières doit être jugé au moment de l'introduction de la demande en restitution. La valeur financière est celle du bien dans l'Etat membre requis.

La date de conversion en monnaie nationale des valeurs exprimées en écus à l'annexe est le 1er janvier 1993.

Drukk.-Impr. SCHAUBROECK, Nazareth – (09) 389 02 11 - (02) 219 00 41